

Un cartell

Davant els nostres ulls tenim un cartell — un de tants cartells com s'han llançat a la circulació del 19 de juliol ençà. Aquest cartell representa un soldat robust i forçut empujant un timó i al fons llueix el sol de la victòria. La seva concepció no pot pas ésser més simple i poca substància cerebral haurà després el seu autor en realitzar-lo. Un cartell — com tants altres — per a sortir al pas d'un encàrrec fet cuita-corrents per a popularitzar una consigna d'última hora. Perquè aquest cartell — naturalment — respon a una consigna que ens és explicada per la consegüent llegenda: "El Partit X guia les masses populars vers la victòria".

Poc hauríem dit res d'aquest cartell si hagués vist la llum pública en altres circumstàncies o en altres èpoques, però com que la seva aparició és coincident amb la gloriosa victòria del nostre Exèrcit Popular al Front de Terol, bé val la pena que hi dediquem ni que sigui un petit comentari.

Primerament hem de destacar l'egolatria que representa l'atribuir-se, per un partit A o B, l'exclusiva d'una victòria, en la qual hi ha contribuït, feta la corresponent diferenciació de mèrits, tot un exèrcit. En l'Exèrcit Popular Regular hi figuren enquadrats tots els sectors polítics i sindicals del poble, sense que aquesta diferència d'ideologia sigui cap obstacle, en el moment d'obrar, per a la més franca unitat ni a la més fèrria disciplina. Afortunadament ha desaparegut ja — i diem afortunadament per quan responien a una concepció primària que si bé donà bon resultat, aquest ha estat cent vegades superat per l'Exèrcit Regular — l'Exèrcit polític, en el qual tots els soldats apareixen enquadrats de conformitat a la seva respectiva ideologia. Actualment, i bona part de l'eficàcia del nostre Exèrcit ve d'això, en l'organització de l'Exèrcit aquest factor polític, que tanta importància abans tenia, ha desaparegut. I tots, siguin de la ideologia que siguin — anarquistes, socialistes, comunistes, republicans, sense partit, etc., — resten confosos en aquest tot que és el nostre Exèrcit. És premia, alimatreix, el mèrit, la valentia, el coratge, la fidelitat, però en cap cas constitueix cap motiu preferent pertànyer a tal o qual altra organització.

Doncs bé, si tots els que pertanyen a l'Exèrcit, estan confosos en una sola ideologia que és la resultant de totes les ideologies antifeixistes — vèncer! —, pot algú, per egolatria que sigui, creure's que gràcies a un partit determinat es guanyarà la guerra? No farem el tort de creure que el partit A o el B no han fet res per a la guerra, no nosaltres, el creiem, com a tots els altres, fermament antifeixista i per tant estem convençuts que desentrotllarà tota la seva activitat per a contribuir al total aixafament del feixisme. Però d'això a creure que el guia de la victòria sigui tal o qual altra organització hi ha molta diferència. I no obstant aquesta concepció, perjudicial àdhuc per quan atempta contra les bones relacions entre tots els sectors antifeixistes, h'acast escampada a tots els vents per tal d'assolir, sobretot entre els indecisos i els dubtosos, prosèlits, o millor cotitzants. I en certs moments, l'ambient que al redós d'aquestes consignes repetides fins a l'exasperació s'ha forjat ha estat tan asfixiant que hom ha dubtat àdhuc de la fidelitat antifeixista d'aquells que no ho proclamaven, amb crits estentoris, en tots els moments i en totes les circumstàncies i emprant tots els mitjans de difusió al seu abast.

Creiem, després de l'exemple al·lucinant de la unitat aconseguida dins l'Exèrcit, que tant excel·lents resultats està donant, que hauria desaparegut ja aquestes concepcions absorbents, el cartell suau aparegut ha vingut a tirar a terra les nostres il·lusions. Es veu que són incorregibles. I que el paper encara és abundant, sobretot quan

La guerra civil a Espanya

Les ensenyances de Terol-L'Exèrcit republicà

Sota aquests mateixos títols ha publicat el diari parisenc "Le Temps", en el seu número del dia 9 del mes que som, un article del seu enviat especial a Terol, el qual, pel seu interès, donada l'autoritat del periòdic, estimem que ha d'ésser reproduït íntegrament per a coneixement dels nostres lectors.

L'article diu així: "Terol, 7 de gener. — Després d'haver arribat en dos dies a les portes de Terol, la contraofensiva nacionalista està detinguda des de fa vuit dies.

Els republicans han tornat a agafar les altures immediates que dominen la població, i dintre d'aquesta hom està a punt de reduir els pocs focus de resistència que encara subsisteixen.

El fred i la neu, per si sols, no són prou per a explicar aquesta detenció de l'avanç dels nacionalistes. Aquests havien aconseguit desfer les primeres línies governamentals al Nord de Terol, cavades ràpidament arran de terra, sota un diluvi d'obusos i de bombes d'aviació. Ara topen contra posicions més sòlides i contra la ciutat mateixa la qual construïda damunt una roca, foradada com una esponja, ofereix mil possibilitats de defensa.

Però en aquesta batalla, la més important de la guerra espanyola, la conservació o la pèrdua de Terol, a desgrat de les aparençes, Allò que compta són les revelacions que les operacions han aportat, en primer lloc, respecte dels governamentals.

No obstant el gran nombre de testimonis sincers, hom s'imagina encara, sovint, fora d'Espanya, que aquesta nació ha evolucionat molt poc des dels començaments dels des-

ordres sagnants del començament de la guerra civil. I de vegades hom es representa les tropes governamentals com un conglomerat de milicians cridaners i esparracats, que no fan sinó allò que els dona la gana.

Es cert que les primeres setmanes de la revolució, a tot Espanya, han estat terribles. Un Govern fantasma abandonava l'autoritat, trosdejada a mans de milers de Comitès. No quedava ni Policia, ni Exèrcit, ni Administració de cap classe. L'Estat s'havia liquidat. Període d'anarquia sagnant, a la qual semblava que sols una autoritat implacable podia posar fi. I, no obstant, el Poder central renaixia lentament. Els Comitès foren dissolts; els quadres de l'Estat, a poc a poc reconstituïts; els partits extrems — els anarquistes, primer; els comunistes, molt recentment —, deixats de costat; l'Exèrcit, finalment, un Exèrcit com Espanya no havia conegut mai, creat en totes les seves peces.

La batalla de Terol, sigui quin sigui la direcció que prengui, il·lustra d'una manera sorprenent aquesta metamorfosis. L'audaç maniobra per la qual dues Divisions, avançant matemàticament una vers l'altra, tallaren en una jornada el sortint, podrirosament fortificat, que assegurava les comunicacions de Terol amb la seva reraguarda, no podia ésser concebuda, executada i aconseguida sinó per un Estat Major digne d'aquest nom, i per unes tropes disciplinades i ben equipades.

Els governamentals, que han mobilitzat deu lleves — a les quals cal afegir les antigues columnes dels

partits polítics i els refugiats d'Astúries — disposa actualment d'efectius més importants que mai. D'aquests efectius, tots els elements combatents estan vestits uniformement de caqui, amb mitja cabata de cuir, capot llarg i quepis. El soldat que es dirigeix a un oficial saluda amb el puny clos i es quadra per a parlar-li. A la zona d'operacions, no es recorren deu quilòmetres sense trobar un lloc de gasolina. Mentre que la reraguarda està a curta ràdio, a qualsevol destacament militar s'obté, sense més, el pa i les conserves que se li demana i dels quals sembla haver-n'hi en abundància. A totes les carreteres, a la fi, interminables combois d'ambulàncies, material de guerra.

Detalls secundaris, però també senyals exteriors de la completa organització d'un exèrcit modern, amb tots els seus serveis d'intendència i d'avitualament.

La presa de Terol no proporciona als governamentals cap a avantatge tàctic, puix que, a desgrat de les suposicions, aquesta regió muntanyenca semblava poc indicada per a punt de sortida d'una ofensiva nacionalista vers la costa de Llevant. No obstant, i encara que es faci cas omís del renaixement de la confiança que produeix l'èxit de l'operació en una Espanya que potser hauria quedat descoratjada des de la caiguda d'Astúries, la revelació d'aquest Exèrcit republicà, amb tot allò que pressuposa la seva creació, és, sigui la que es vulgui la sort de la batalla, un punt que marquen al seu favor els governamentals. — B.

La Conferència Tripartita de Budapest

Itàlia, Austria i Hongria han signat uns acords que són l'escarni de les democràcies i de la S. de N.

Budapest. — Després de la conferència tripartita celebrada en aquesta capital, ha estat publicada la següent declaració comuna:

"Primer. — Els senyors Ciano, Schmidt, Scruschnigg, Daranyi i de Kanyia s'han reunit a Budapest durant els dies 10, 11 i 12 d'aquest mes per tal de celebrar una consulta comuna en virtut de les estipulacions dels acords de Roma.

Segon. — Els representants dels tres Governos han constatat una vegada més l'existència de resultats positius i d'una evolució favorable del mecanisme dels acords de Roma. Les tres delegacions han ratificat llur voluntat comuna d'inten-

es tracta d'editar aquestes absurdes consignes que tot ho tenen a l'interès de cordials.

Quan més tard hom faci història de la nostra sagnant guerra hom es farà creus de la manca de visió, de l'excés d'irresponsabilitat, i del grau d'idiòtisme de què donaren mostres alguns sectors que pretenien, sense altre mèrit que la seva egolatria, monopolitzar el sentiment del poble. I precisament en els moments en què aquest, per diverses circumstàncies, era més contrari a reconèixer altres mèrits que els reals i veritables, i per tant no deguts a autobombos ni propagandes interessades.

No curarem, però. En un anterior article ho dèiem: som meridionals, i per tant tenim una sèrie de defectes que s'han acumulat, a conseqüència d'una creixença elefantíaca, en certes organitzacions. I entre aquests defectes no hi podia faltar el gust de les tartarinades. Ara que aquestes quan topen amb les realitats viscudes, acaben per desprestigijs els seus autors.

sificar dintre de l'esperit dels protocols, llur activitat política i econòmica, així com llur col·laboració cordial. Els representants d'Austria i Hongria han expressat sobre el particular llur simpatia envers la cooperació íntima que existeix entre les dues grans potències amigues: Itàlia i Alemanya, cooperació que està consagrada dintre l'eix Roma - Berlín i que constitueix una nova i important garantia de pau i de reconstrucció.

Els representants d'Austria i Hongria han exposat llur política, que ells fonamenten sobre l'harmonia entre els principis de l'acord de Roma i els de l'acord austro-alemany de l'11 de juliol del 1936.

Els representants d'Itàlia i Hongria han expressat llur total satisfacció davant d'aquesta política.

Tercer. — Els representants d'Austria i Hongria han confirmat llur neta oposició al comunisme i han saludat amb simpatia la concertació del pacte contra la Komintern entre Itàlia, Alemanya i el Japó. Han confirmat llur ferma decisió de combatre amb totes llurs forces la propaganda comunista en els països respectius.

Quart. — Els representants d'Austria i Hongria han comunicat a la representació italiana que estaven decidits llurs Governos a reconèixer formalment el "Govern" del "generalíssim" Franco, com a Govern legítim d'Espanya i de totes les seves possessions i colònies.

Els representants dels tres països sostenen el criteri que aquesta decisió constitueix una real contribució a la normalització de les relacions entre Espanya i les altres nacions, i per tant a la pacificació general d'Europa.

Quin. — Els representants d'Austria i Hongria han pres nota de les justes i greus raons que acon-

sellaren el Govern italià de retirar-se de la Societat de Nacions, i han constatat en conseqüències importants que aquesta decisió implica en la composició, actuació i possibilitat d'eficàcia de la Societat de Nacions i declaren que aquest organisme internacional no pot ni ha de revestir el caràcter de grup ideològic.

En aquesta eventualitat, Austria i Hongria es reserven el dret d'examinar novament llurs relacions amb la Societat de Nacions.

Sisè. — Els representants d'Itàlia i Austria han confirmat novament que llurs Governos reconeixen la completa igualtat d'Hongria en matèria d'armaments militars.

Els representants dels tres Governos han considerat necessària la ràpida realització d'aquest principi.

Sisè. — Els representants d'Itàlia i Austria han declarat que llurs Governos segueixen amb gran interès l'evolució de les relacions entre Hongria i Romania, i opinen que un resultat satisfactori d'aquestes relacions húngaro-romaneses contribuiria considerablement a la consolidació de la pau a la conca danubiada.

Cops de fuet

Una vegada parlarem en un sentit pejoratiu dels infants.

Blasmarem, en ells, aquesta fúria destructora de l'arbre que s'havia apoderat dels seus esperits, mal dirigits, que feia temer la talla inconscient dels nostres boscos de pins i àdhuc les plantacions de garrofers, avellaners i vinya.

Un català de soca-arrel no pot mai concebir, ni que sigui en un mal somni, la nostra terra com les estepes aragoneses o les planúries castellanes, i per això el nostre crit s'aixecava emocionat contra la inconsciència infantil, enverinada de dora, que semblava volia arrasar el nostre patrimoni forestal perquè un dia el termòmetre havia descendit a quatre sobre zero.

L'infant obeeix sempre al dictat del medi ambient, i aquest s'anava omplint d'una atmosfera rarificada i contrària a què en les nostres contrades hi pogués lluir el paisatge de la verdor bosquetana, minvada per aquests núvols blancs que són el nostre tresor. Aquest paisatge estimat pel nostre guia i mestre l'avi Macià que recentment ens recordava emocionat Rubió i Tudurí com a testimoniatge de la nostra calamitat.

El termòmetre — inconstant com és — ha pujat novament, i, sota aquest nou clima, hem descobert que els infants havien canviat les desrals per les aixadelles, i pels camps que la mare terra cobreix d'aquesta verdor, composta de centenars d'exemplars de plantes i herbes de tota mena, anaven desfrutant arrancant aquestes herbes per a fins completament harmònics amb l'ambient que s'ha de respirar en l'hora present.

I què direm d'aquest infant que ja maneja l'arada, i d'aquest que guia el carro, i d'aquest altre que ja fa arabescs amb l'aixada i d'aquell de més enllà que sembla amb seny d'emestre i de tants i tants que supleixen els absents amb un coratge de titans?

En aquesta Setmana de l'Infant també hi havem d'incloure aquests adolescents i els infants abans des-crits.

Per un moment el nostre pensament ha de pensar amb ells i contribuir a la seva alegria i a la seva joia.

En els llocs d'esbarjo, massa egoísticament, els homes es reclouen en ells mateixos, sense pensar en el gaudi dels infants, als quals aquesta guerra, prematurament, els ha obert els ulls a la tragèdia i a l'horror, i, també, a la responsabilitat!

Per a festejar aquesta iniciativa tan sentida pels homes d'esperit liberal caldria que la completessin amb una mesura de bon govern i que en aquests moments fóra més necessària que mai.

Volem referir-nos a la remuneració de les famílies nombroses.

Tota família amb més de mitja dotzena de fills menors hauria d'ésser premiada amb un sobresou.

Anar per tant a l'establiment d'un salari de caràcter familiar.

Aquesta seria la manera més catalana i més bella de festejar degudament l'aportació dels nostres infants a la victòria que s'apropa.

Nota de la Comandancia militar

Tarragona, 13. — Per la punta de Salou, avui a les 12/25 hores han entrat tres avions facciosos "Junkers" que han fet una criminal incursió sobre la població civil de Reus, a la qual han causat víctimes, totes d'element civil, en la majoria dones i infants, així com també la destrucció de diversos immobles.

A la presència dels caces lleials desaparegut ràpidament i covardament els avions agressors, intentant-se rumb cap a Palma de Mallorca.

Espigolant

"La Publicitat" publica un bon article sobre quines són les aspiracions de Catalunya que ens plau reproduir íntegrament a continuació:

"Problema de Catalunya"... Heus ací com hom s'havia acostumat a anomenar tot un complex de qüestions que, en llur conjunt, constituïen el plet secular de les reivindicacions del nostre poble enfront que no s'haguessin fet esforços per eliminar-lo; però sempre havien fracassat, perquè mentre que per part de Catalunya homes de la més diversa significació maldaven per incorporar la nostra terra a un moviment de regeneració de l'Espanya monàrquica i feudal, tots aquests intents havien topat sempre amb la incomprensió i amb els interessos de les castes que tradicionalment s'interposaven entre el poble espanyol i el català.

Calgué l'adveniment de la República perquè, posats en contacte els dos pobles i sentint-se aquests senyors de llur propi destí, se superés el "problema de Catalunya". El que no havien aconseguit segles d'opressió i persecució, ho assolí, en una diada gloriosa, l'efusió cordial dels pobles peninsulars que per primera vegada se sentien solidaris en un mateix ideal de llibertat. I aquesta unitat, en jornades successives es confirmava i s'afirmava, sobretot pel que fa a Catalunya, no solament perquè la República naixent, a través del primer Parlament autènticament democràtic que ha tingut Espanya, reconeixia els drets de la nostra terra en promulgar l'Estatut català, sinó perquè per primera vegada els dos sentiments — l'espanyol i el català — en lloc d'enfrontar-se es conjugaven per instaurar sobre unes noves bases de llibertat la solidaritat dels pobles hispànics que la monarquia no hauria sabut crear mai.

L'Estatut no representava, per a Catalunya, l'assoliment del grau d'autonomia que amb plenitud de drets reivindicava. Diguem també, en honor a la veritat, que si per a molts castellans, tarats de l'unitarisme que la dominació borbònica els havia inculcat, era excessiu, per a altres, el nom dels quals els catalans difícilment podrem oblidar, tampoc no contenia el reconeixement dels drets de què creien, i creuen encara, creditora Catalunya. Però per sobre d'aquestes divergències d'opinió, l'Estatut català, amb tot i la seva obligada supeditació a antagonismes i recels que no fou possible eliminar, assenyalava la instauració d'una nova era en les relacions entre Catalunya i Espanya, caracteritzada per l'existència d'un ideal comú que fins aleshores havia estat absent.

Aquest ideal comú no s'exterioritzava solament en els primers moments d'efusió joiosa de la proclamació de l'Estatut, sinó que es mació de la República i de la promanifesta en les jornades difícils d'octubre i de juliol, i les que vivim encara, en les quals totes les forces populars de Catalunya lluitaven i continuen lluitant per una mateixa causa: la República democràtica.

El nou clima que s'introduïa a Espanya amb l'adveniment de la República i amb la promulgació de l'Estatut de Catalunya havia de portar necessàriament aparellades unes noves pràctiques polítiques i, sobretot, la substitució, en les relacions entre els dos pobles, del recel per la confiança.

Catalunya — no és cap secret per a ningú — creu que l'Estatut en la seva forma actual, és una reivindicació mínima i aspira a exhaurir, perquè s'hi considera amb dret, les possibilitats que ofereix la Constitució de la República. I desitja més: que un dia sigui possible examplar aquest marc constitucional, per tal d'assolir per a la seva autonomia una fórmula més definitiva i justa. Catalunya, però, vol aconseguir aquestes noves fites de la seva llibertat seguint els camins fressats per la República democrà-

tica. Per lleialtat, i avui menys que mai, no podria ni voldria, seguir-ne d'altres. Tant és així, que si com una conseqüència de la subversió militar del 19 de juliol, el Govern català s'emparava de funcions i serveis privatis de l'Estat a Catalunya, aquest acte, imposit per les grans circumstàncies del moment i per la necessitat de suplir, amb la rapidesa i contundència precisades, l'acció absent del Govern de la República, no implicava per ell sol ni per cap de les conseqüències que encara, en part, perduren, la més mínima apropiació ni extralimitació de facultats pròpies del Govern Central, sinó el compliment del deure d'endegar una situació perillosa i d'organitzar una resistència, que les circumstàncies imposaven a la Generalitat. Així, aquesta es veia obligada, i cal reconèixer-li el mèrit d'haver-ho fet, a ultrapassar l'àrea estricta de la seva competència estatutària, improvisant un exèrcit que portà el front de lluita fora de Catalunya i col·laborà d'una manera eficient a la defensa de Madrid; a organitzar amb els mitjans propis una indústria de guerra, que durant molts mesos fou gairebé l'única que funcionà amb eficàcia; a endegar la greu situació social que s'havia produït a la nostra terra i canalitzar-la a través de disposicions que mantinguessin en servei les empreses, tot satisfent les reivindicacions dels nostres treballadors; a solucionar, per disposicions de la Conselleria de Finances, les múltiples dificultats econòmiques i monetàries que a diari es plantejaven; a crear tot un sistema adquisitiu i distributiu de proveïments, per tal d'atendre les necessitats del front i de la població civil de Catalunya incrementada per l'afluència cada dia creixent de refugiats d'altres regions... Gairebé totes aquestes són funcions que d'acord amb la lletra de l'Estatut competeixen a l'Estat, i algunes de les quals han revertit al Govern de la República a mesura que aquest s'ha vist en possibilitat de reabsorbir-les, o, al seu entendre, ho ha exigida la unitat del servei. I Catalunya, en reintegrar-les, no se sent minimitzada en la seva personalitat nacional ni en els seus drets estatutaris, perquè no se n'havia fet càrrec per satisfer aquestes aspiracions, sinó per suplir una falla de l'Estat, imposada per les circumstàncies. No les usurpà: es limità a recollir-les.

Cal, però, que el Govern de la República en reincorporar-se a aquestes serveis no oblidí en quines condicions se'n féu càrrec Catalunya i extremi el tacte per no ferir la sensibilitat del nostre poble. Convé, sobretot, que eno perdi de vista que si avui molts serveis a les seves mans donen un millor rendiment, això, tant o més que a la unificació, serà degut a què per l'esforç de tots s'ha imposat una superior disciplina social, que mesos enera no existia ni a Catalunya ni a la resta del territori lleial, i a les majors possibilitats de tot ordre amb què compta en relació al Govern de la Generalitat.

El Govern de la República ha d'ésser el primer interessat en el manteniment del prestigi de la Generalitat, sobretot en aquesta etapa d'actuació a Catalunya, tant com respectar d'una manera absoluta les facultats pròpies del Govern català, ha de procurar que la unificació de serveis, que pel que fa als que li competeixen, bé haurà pogut apreciar que li és facilitada, tot limitant-se als casos imprescindibles, no es converteixi en la pràctica en un mitjà per a retallar la nostra autonomia, i que es produeixi en forma que no pugui ferir immensament la sensibilitat del nostre poble ni disminuir l'autoritat del Govern autònom, ni, menys encara, crear-li dificultats.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

NOTES INFORMATIVES

AUDIENCIA DE TARRAGONA

TRIBUNAL POPULAR

Sota la presidència del senyor Miró Esplugues i actuant de magistrats els senyors Jané i Aguiló, representant al Ministeri públic el fiscal senyor Balaguer, i de defensor el lletrat senyor Foraster, es celebrà el judici contra quinze veïns de Gandesa, acusats d'haver pres part en la rebel·lió ocorreguda a les comarques de Tortosa en el mes de maig passat.

El ministeri fiscal mantingué l'acusació, essent dictat pel Jurat un veredict de culpabilitat.

El Tribunal de Dret en vista, del veredict absolgué als processats.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

Garcia Hernandez, 8 Tel. 1487

Sota la presidència del senyor Landeta i actuant de magistrats els senyors Jané i Aguiló, representant al Ministeri fiscal el tinent fiscal senyor Merelo-Barberà, i actuant de defensor el lletrat senyor Foraster; es celebrà el judici contra Victòria Marquina Abellan, veï d'Arnes, acusat d'haver pres part en la rebel·lió ocorreguda a les comarques de Tortosa el passat mes de maig.

El fiscal mantingué l'acusació. Essent dictat pel Jurat un veredict de culpabilitat.

En vista del veredict el fiscal demanà la pena de reclusió perpètua de conformitat amb el Codi de Justícia Militar.

La defensa sol·licità la pena de 12 anys i un dia.

El Tribunal de Dret el condemnà d'acord amb la petició fiscal, proposant seguidament al Jurat que votés la revisió de la causa per nou Jurat, si es que per aquest es considerava excessiva la pena imposada.

El Jurat votà per la revisió.

I. SANTAMARIA

DENTISTA

Ha traslladat el seu despatx a la Rambla 14 d'Abril, 77, entressol, 2.

Hores de visita: de 10 a 1 i de 4 a 7

JURAT D'URGÈNCIA

Sota la presidència del magistrat senyor Benjamí Jané i representant al Ministeri públic el tinent fiscal senyor Joan Merelo-Barberà, actuant de defensor el lletrat senyor Jaume Foraster; s'ha celebrat el judici contra Cristòfor Gallart Sentís, acusat de desafecció al règim per haver difamat al Govern de la República.

El fiscal a demanat s'imposés a l'inculpat la pena de 4 mesos i un dia d'internament en un camp de treball.

La sentència ha estat de conformitat amb la petició fiscal.

CASA GUELL

Rebudes les Novetats d'hivern

Especialitat en trajes i abrics d'home

Major, 15 i 17

TARRAGONA

Ha comparegut també davant del Jurat d'Urgència constituït pels senyors esmentats, Rosa Vives Pujol, veïna de Reus, acusada d'actes d'hostilitat al règim, per acaparament de moneda.

El fiscal demanà s'imposés la pena d'un any i 8 mesos d'internament en un camp de treball.

La sentència fou absolutòria.

Relació dels números premiats en la Tòmbola de l'Hospital Militar Base de Tarragona, quins possedors poden passar a recollir-los tots els dies de nou del matí fins les set del vespre, incluint hi les hores de 1 a 4 al Departament del delegat polític de l'Hospital.

- 2, un parell de mitjons.
- 7, una petaca.
- 12, cristall de metall.
- 17, una làmpara.
- 22, florer.
- 27, gerro.
- 32, botella Chartreuse.
- 37, tinter.
- 42, làmpara.
- 47, petaca.
- 52, un parell de mitges.
- 54, sobre-sorpresa.
- 59, irasc fixador.
- 66, botella licor.
- 71, pitillera.
- 76, gerro vidre.
- 81, un parell de mitjons home.
- 86, estoig pitillera.
- 91, un mocador blanc.
- 100, una caixa senyoreta.
- 102, gersei nena.
- 118, un nino.
- 122, una botella Chartreuse.
- 127, idem idem idem.
- 132, un capazo.
- 137, una làmpara.
- 141, una caixa paper.
- 146, una figura.
- 151, una botella Chartreuse.
- 156, una botella Champagne.
- 161, un joc escac.
- 166, una botella ajeja.
- 172, una caixa pintes.
- 178, un capazo.
- 183, un parell de mitges.
- 188, un tinter.
- 193, un moneder.

(Continuarà)

(Caduca el dret als cinc dies).

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Antoni Serra Moncada.
Josep Torrell Més.
Concepció Panadés Ferré.

Defuncions

Pau Francesch Blanch, Hospital Civil, de 61 anys.
Josep Mercadé Figuerola, Joaquim Maurin, de 63 anys.
Tecla Batlle Cuyàs, Camí Budallera, de 67 anys.
Rosa Ferré Gatell, Miser Sitges, num. 12, de 85 anys.
Maria Icart Mayal, August, 12, de 73 anys.
Josep Segura Front, P. Rebollat, 15, de 90 anys.
Carles Duran Grau, Major, 2, de 65 anys.
Francesca Baches Pelegrí, Cervantes, 78, de 18 anys.

Matrimonis

Cap.

EXERCIT DE TERRA

Exèrcit de Llevant. — El dia d'avui s'ha caracteritzat per la intensa actuació de les forces de l'aire enemigues i la inactivitat completa i absoluta de les unitats de terra.

L'aviació facciosa ha realitzat diversos reconeixements i ha bombardejat els pobles de Cafete, Sarrión, Puebla de Valverde, Tortajada i Cuevas Labradas, i ha ametrallat Alfambra.

Les nostres forces aèries han contrarrestat, en gran part, l'acció dels aparells facciosos.

En els altres Exèrcits, sense notícies d'interès.

LA COSETANIA

Efectes militars i articles

per a viatge, juguets.

Angel Guimerà 2
TARRAGONA

Secció esportiva

FUTBOL

El partit de diumenge

Quan menys dies manquen per l'esdeveniment més augmenta l'entusiasme.

Un directiu de la popular penya "Xamelo" amb el qual hem tingut el gust de parlar-hi uns moments ens ha dit que creu en el triomf dels seus.

A preguntes nostres l'hem pogut arrancar-li l'equip que oposarà a la "Penya Do-Re-Mi-Fa-Sol" el diumenge vinent que de no haver-hi cap novetat serà el següent:

Adserà (o possiblement Telesforo), Pinto, Casanova, Centelles, Vinyeta, Rossell, X. Mateo, Fàbregues, Llordachs i Lobo.

L'altre, encara no sabem l'equip que presentarà, però aviat el sabrem i el donarem a conèixer.

Casa RIGAU

JOIES I RELLOTGES

RIGAU

Baixada Misericòrdia 14—Tel.
TARRAGONA

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIVENDRES, DIA 14 DE GENER DEL 1938

TARDA I NIT

EXTRAORDINARI PROGRAMA DE VARIETES

PRESENTACIO DEL MODERN ESPECTACLE

LIBERTY

AMB LA COL·LABORACIO DELS SELECCIONATS ARTISTES

MARGARITA SEGOVIA, Monissima ballarina
MARGARITA CONTRERAS, Cançons
LAS 4 HERMANAS PUCHOL, Cant i ball
THE AMERICAN, Moderna atracció de ball
ROY-RICHARD, L'home i el seu nino
PARREÑO-CERECEDA, Cançons mexicanes

L'Espectacle Modern i d'Art, acompanyat per l'orquestra del Teatre

PREUS POPULARS :: REGIRAN LES NOTES DE COSTUM

Dissabte i Diumenge: UN PROGRAMA SELECTE D'ESTRENES

La canción del Crepúsculo

Una mujer en peligro

MOSTELLE

Suc de raïm sense fermentar. Indicadíssim per a malalts, convalescents, parturientes i nens.

De venda a les farmàcies i drogueries.

Rafael Escofet - TARRAGONA